

LBRIS

We know
books

Călătoriile lui Gulliver

Adaptare după Jonathan Swift

Cuprins

Capitolul 1	
Introducere	5
Capitolul 2	
O călătorie ratată.....	9
Capitolul 3	
Liliput	12
Capitolul 4	
Un transport special.....	20
Capitolul 5	
Inventarul	28
Capitolul 6	
Viața în Liliput.....	35
Capitolul 7	
Vizita în capitală	40
Capitolul 8	
Războiul	46
Capitolul 9	
Evadarea	53
Capitolul 10	
Blefuscu	60

Capitolul 11	
Din nou pe mare	67
Capitolul 12	
Noul stăpân	73
Capitolul 13	
În turneu	79
Capitolul 14	
La palat	85
Capitolul 15	
Evadarea din Brobdingnag	102
Capitolul 16	
Laputa	111
Capitolul 17	
Balnibarbi	118
Capitolul 18	
Glubbdubdrib și Luggnagg	123
Capitolul 19	
Țara Houyhnhnms	131
Capitolul 20	
Conversații cu stăpânul meu houyhnhnm	137
Capitolul 21	
Epilog	143

Capitolul 1

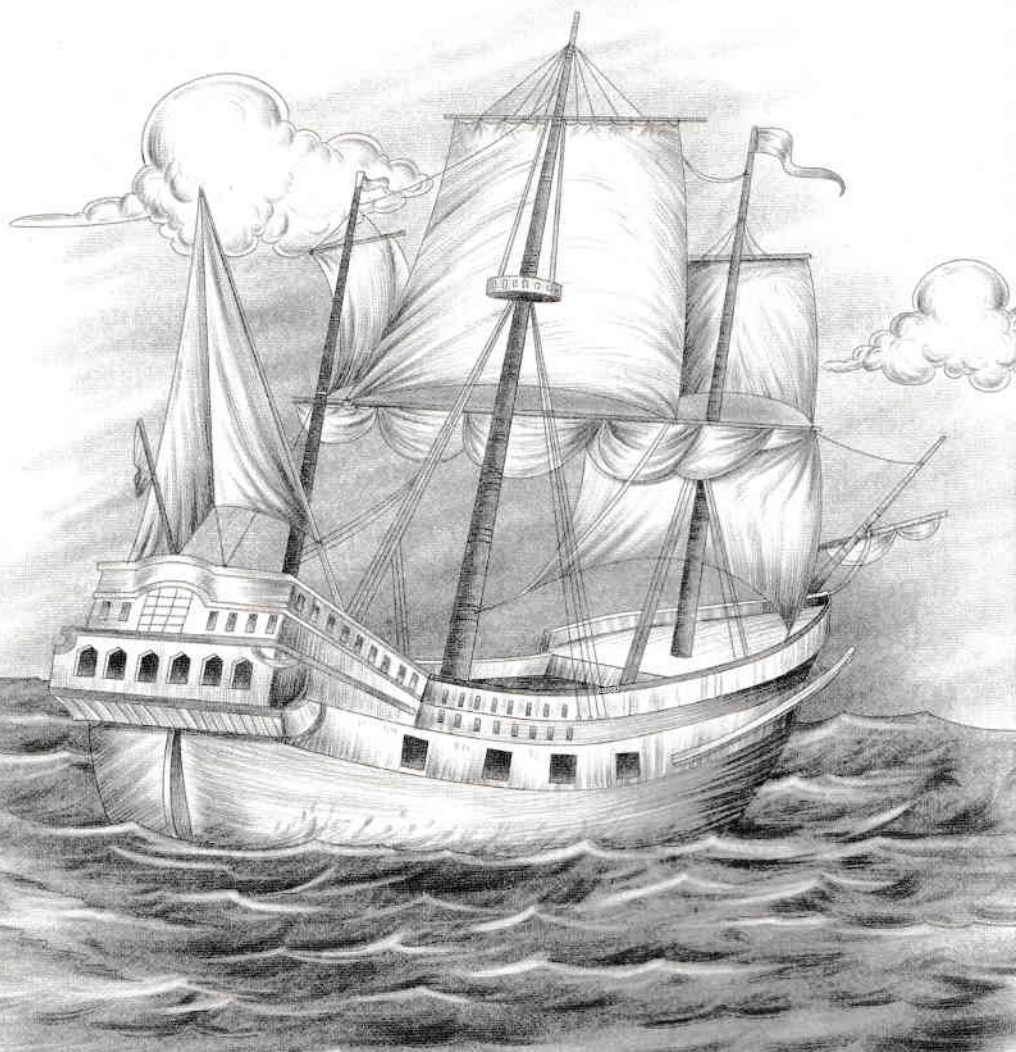
Introducere

M-am născut într-o familie cu cinci frați, eu fiind al treilea. Tata avea o mică moșie în Nottinghamshire. La vârsta de paisprezece ani, am fost trimis la Colegiul Emmanuel, în Cambridge, unde am studiat cu sârguință timp de trei ani. Dar, pentru că alocația mea era insuficientă și taxa de întreținere destul de mare, am intrat ca ucenic la domnul James Bates, un renumit chirurg din Londra, unde am rămas timp de patru ani. Din când în când, tata îmi trimitea mici sume de bani, pe care le fructificam studiind navigația și matematica, în vederea unor viitoare călătorii.

După ce am plecat de la domnul Bates, m-am întors la tata. Din partea lui și cu susținerea unchiului John și a altor rude, am primit patruzeci de lire și promisiunea că voi primi treizeci de lire pe an pentru a mă întreține în Leyden, acolo unde am studiat medicina timp de doi

ani și șapte luni, tot în perspectiva unor viitoare voaje îndepărtate.

La scurt timp după ce m-am întors din Leyden, la recomandarea domnului Bates, bunul meu profesor, am fost angajat ca medic chirurg pe vasul *Swallow*, aflat sub comanda căpitanului Abraham Pannel. Timp de trei ani și jumătate, am călătorit cu acest vas în Levant și

spre alte destinații. La întoarcere, am decis să mă stabilesc în Londra, unde am preluat câțiva dintre pacienții domnului Bates. Am cumpărat apoi o casă în vechiul cartier evreiesc și, fiind sfătuit că ar fi timpul să-mi schimb starea civilă, m-am căsătorit cu doamna Mary Burton, cea de-a doua fiică a domnului Edmund Burton, proprietarul unui magazin de ciorapi de pe strada Newgate, de la care am primit ca zestre suma de patru sute de lire.

Din păcate însă, bunul meu prieten, domnul Bates, avea să moară doi ani mai târziu și, cum nu aveam prea mulți prieteni, afacerea a început să scârțâie, mai ales că refuzam să fac compromisuri, asemenea confrăților mei. După ce m-am sfătuit cu soția și cu puținii prieteni pe care îi aveam, am decis să plec din nou pe mare. Am lucrat ca chirurg pe două vase și, timp de șase ani, am făcut mai multe călătorii în Indiile de Vest și de Est, ceea ce m-a ajutat să-mi rotunjesc veniturile. Timpul liber mi-l petreceam citind cărțile celor mai buni autori, antici și moderni, iar când ajungeam pe țărm îmi plăcea să observ atent comportamentul oamenilor și să le învăț limba, mai ales că aveam și o memorie foarte bună.

După un ultim voiaj nu foarte norocos, am hotărât să rămân acasă pentru o vreme, cu familia. În speranța că voi găsi ceva de lucru printre marinari, ne-am mutat

din cartierul evreiesc în Fetter Lane, iar apoi în Wapping, dar după trei ani în care lucrurile nu s-au îndreptat, am acceptat o ofertă ce părea promițătoare. Oferta venea din partea căpitanului William Prichard, proprietarul navei *Antelope*. Astfel, am ridicat ancora din Bristol în 4 mai 1699, pornind spre Pacificul de Sud, într-o călătorie ce părea a fi de bun augur.

Capitolul 2

O călătorie ratată

La început, totul părea că merge bine în călătoria noastră peste Atlantic și Oceanul Indian, dar când ne-am îndreptat spre Indiile de Est, o furtună teribilă ne-a purtat spre nord-vestul ținutului Van Diemen.

Doisprezece membri ai echipajului au murit din cauza lipsei de hrană și a epuizării, iar cei care au supraviețuit erau de asemenea într-o stare foarte proastă.

Pe 5 noiembrie, dată care însemna începutul verii în acea parte a lumii, pe o vreme cețoasă, marinarii au zărit o stâncă la vreo 200 de metri de vas, cu puțin timp înainte ca vântul care bătea cu putere să ne izbească de ea și să rupă ambarcațiunea. Împreună cu alți cinci membri ai echipajului, am coborât rapid o barcă în apă și am încercat să ne îndepărtăm cât mai iute de vas și de stâncă. După calculele mele, am vâslit cam trei leghe¹, până când am cedat de oboseală și ne-am lăsat în voia valurilor. Vântul puternic, care sufla dinspre nord, ne-a răsturnat însă barca. Din păcate, n-aș putea să spun care a fost soarta tovarășilor mei, dar bănuiesc că au pierit cu toții, atât cei rămași pe vas, cât și cei care au căzut cu mine din barcă.

În ce mă privește, vântul și fluxul m-au purtat o vreme în toate direcțiile, în timp ce mă străduiam din răspuțeri să nu înghit apă. Spre seară, chiar când credeam că nu mai am nicio speranță, am simțit că picioarele mele ating din nou pământul. Cu ultimele puteri, am mai mers cam

¹ Aprox. 15 km

JURNALUL MEU DE LECTURĂ

Călătoriile lui Gulliver

Adaptare după Jonathan Swift

Numele _____

Prenumele _____

Clasa _____

Școala _____

Localitatea/județul _____

EBRIS

We know
books

Titlul cărții _____

Autorul _____

Editura _____

Anul apariției _____

Genul literar _____

Număr de pagini _____

Număr de capitole _____

